

مهارت‌ارتباطی؛ سپر نوجوانان در برابر آسیب‌های اجتماعی

مسئول واحد بهداشت روان مرکز بهداشت شهرستان اصفهان گفت: نوجوانان و جوانان نیازمند فراگیری مهارت‌های ارتباطی هستند تا در شرایط بحرانی و اضطراری و هنگام برخورد‌های اجتماعی، دچار آسیب اجتماعی نشوند.

امیر فرید جابری‌فرد اظهار کرد: نوجوانان و جوانان توانایی‌ها، نیازها و راهکارهای برخورد با چالش‌های زندگی خود را نمی‌شناسند و این موضوع، مقدمه‌ای برای گرفتاری آنها در شرایط سخت و مانعی برای پیشرفت در زندگی است. او افزود: اختلافات، دعوا و گوشه‌گیری نوجوانان و جوانان ناشی از همین ناشناختگی و ناتوانی در برقراری ارتباط است؛ از همین‌رو، آنها نیازمند فراگیری مهارت‌های ارتباطی هستند و باید برای این موضوع سرمایه‌گذاری کرد تا نوجوانان و جوانان در شرایط بحرانی و اضطراری و هنگام برخورد‌های اجتماعی، دچار آسیب اجتماعی نشوند.مسئول واحد بهداشت روان مرکز بهداشت شهرستان اصفهان خاطرنشان کرد: ناتوانی در برقراری ارتباطات اجتماعی و نوع برخورد در برابر رفتارهای دیگران باعث می‌شود افراد در شرایط بحرانی دست به دعوا و نزاع بزنند یا در برابر یک نقد، گوشه‌گیر شوند و واکنش نادرستی نشان دهند. جابری‌فرد یادآور شد: تقدیربیری موضوعی نیست که تنها مخصوص نوجوانان و جوانان باشد، بلکه دیگر گروه‌های سنی نیز باید این مهارت را بیاموزند و نسبت به آن آگاهی داشته باشند. سرمایه‌گذاری در این بخش به نوجوانان و جوانان کمک می‌کند تا در شرایط بحرانی و زندگی مشترک آینده خود به‌خوبی عمل کنند و کانون خانواده دچار چالش‌های رفتاری نشود. او مدیریت هیجان‌ها را نیز مهم دانست و ادامه داد: هدایت همدغد انرژی نوجوانان موجب پیشرفت این قشر می‌شود و مانع از انحراف خواجد شد. همچنین، این موضوع بسیاری از معضلات اجتماعی و آسیب‌های ناشی از آن را کاهش می‌دهد؛ ازاین‌رو، باید بسته‌های آموزشی و مهارتی برای همه گروه‌های سنی تعریف کرد. مسئول واحد بهداشت روان مرکز بهداشت شهرستان اصفهان گفت: مهارت‌های اجتماعی، همانند آموزش‌های مدراس، نیازمند سرمایه‌گذاری هستند و مدارس، دانشگاه‌ها و رسانه‌ها باید به این موضوع بپردازند و جامعه را با این دسته از دانش زندگی آشنا کنند؛ دانشی که سرمایه‌ای برای نیروی انسانی به حساب می‌آید.

۵۶۸ هزار کلاس درس بدون کمبود معلم آغاز به کار کردند

رئیس مرکز برنامه‌ریزی منابع انسانی و امور اداری آموزشوپرورش گفت: سال تحصیلی جاری را با ۵۶۸ هزار کلاس درس دولتی در ۱۰۱ هزار مدرسه و با حدود ۱۳۵ میلیون دانش‌آموز آغاز کردیم.

علی باقرزاده مشاور وزیر و رئیس مرکز برنامه‌ریزی منابع انسانی و امور اداری وزارت آموزشوپرورش با تشریح اقدامات وزارت آموزشوپرورش برای تأمین نیروی انسانی موردنیاز مدارس اظهار کرد:از فروردین‌ماه اسمال برنامه‌ریزی برای مدیریت نیروی انسانی ادامه داشته و با کنترل برخی تغییرات، از جمله بازنشتگی و نقلوانتقالات، تلاش کردیم نیاز مدارس به معلم را تأمین کنیم. او افزود: در سال جاری، بیش از ۲۰ هزار نفر بیشتر از سال گذشته استمرار خدمت داشتند. همچنین تعداد نیروهای منتقل‌شده در مقایسه با سال گذشته حدود ۲۰ هزار نفر کاهش یافت تا نیروها در مبدأ باقی بمانند و نیاز همان مناطق تأمین شود. رئیس مرکز برنامه‌ریزی منابع انسانی و امور اداری وزارت آموزشوپرورش ادامه داد: از دیگر اقدامات، استفاده از ظرفیت تغییر سمت نیروها در رشته‌های شغلی ثرای نیروی مازاد و به‌کارگیری آن‌ها در رشته‌های موردنیاز بود. در حال حاضر، گزارشی از وجود کلاس بدون معلم در کشور نداریم. باقرزاده با اشاره به اولویت‌بندی تخصیص نیروی انسانی در مدارس گفت: سیاست اصلی ما این بود که ابتدا کلاس‌های درس تکمیل شوند و پس از آن، تأمین نیروی موردنیاز فعالیت‌های فوق‌برنامه و واحدهای مکمل، از جمله مجتمع‌های ورزشی، مراکز سنشور، مراکز مشاوره و پژوهش‌سراها، در اولویت قرار گیرد. او تصریح کرد: در برخی استان‌ها حتی نیروی مازاد بر نیاز وجود داشت که از این ظرفیت برای فعالیت‌هایی مانند مشاوره و مراقبت سلامت استفاده کردیم؛ حوزه‌هایی که شاخص تخصیص نیروی انسانی در آن‌ها در مقایسه با بخش‌های دیگر پایین‌تر بود. مشاور وزیر آموزشوپرورش در ادامه درباره وضعیت نیروهای حق‌التدریس و مسیر استخدام آن‌ها اظهار کرد: نیروهای حق‌التدریس در قبال تدریس خود، بر اساس محاسبات انجام‌شده، حق‌التدریس دریافت می‌کنند. وزارت آموزشوپرورش سال گذشته نرخ حق‌التدریس را بیش از ۱۲۰ درصد افزایش داد.

او افزود: در حال حاضر، اگر نیروی حق‌التدریس در مدارس فعالیت کند و ۴۴ ساعت موظف تدریس داشته باشد، حداقل حقوق سنواتی برای او پرداخت می‌شود. باقرزاده با تأکید بر اینکه مسیر اصلی جذب معلم در آموزشوپرورش دانشگاه فرهنگیان است، گفت: زمانی که ظرفیت دانشگاه فرهنگیان برای تأمین تمام نیازهای نیروی انسانی کافی نباشد، از روش‌های جایگزین استفاده می‌کنیم که یکی از آن‌ها ماده ۲۸ اساسنامه دانشگاه فرهنگیان است. در این مسیر، آزمون برگزار می‌شود و افراد پس از ارزیابی و کسب شرایط لازم پذیرفته می‌شوند.

شنبه ۰۹ آبان ۱۴۰۵ ■ **سال بیست و دوم** ■ **شماره ۵۵۱۶**

آسیب‌های اجتماعی با سیاست‌های جزیر‌های کاهش نمی‌یابد

بازگرداند. به گفته شکر بیگی، تقویت برنامه‌های آموزش والدگری، مشاوره خانواده، حمایت از خانواده‌های در معرض فروپاشی، آموزش حل تعارض، پیشگیری از خشونت خانگی، حمایت از والدین که‌پردازد و مراقبان ارزیابی مستقل برنامه‌ها باید در اولویت سیاست‌گذاری اجتماعی قرار گیرند. این کارشناس آسیب‌های اجتماعی تصریح کرد: ناکامی بسیاری از طرح‌های پیشین بیش از آنکه ناشی از فقدان برنامه باشد، از غلبه رویکرد ملول‌محور، فردگرایی در سیاست‌گذاری، کوتاهمدت بودن مداخلات، موازی‌کاری نهادهی، ضعف ارزیابی و فاصله میان سیاست‌های تدوین‌شده و واقعیت‌های میدان اجتماعی ناشی می‌شود.

۴اولویت‌های کاهش آسیب‌های اجتماعی کدام است

شکر بیگی در تشریح اولویت‌های کاهش آسیب‌های اجتماعی اظهار کرد: پرسش درباره سیاست‌ها و اقدامات ضروری برای کاهش آسیب‌های اجتماعی و دلایل ناکامی بسیاری از طرح‌های پیشین، مهم‌ترین پرسش این مجموعه است؛ زیرا از مرحله تشخیص آسیب‌ها عبور می‌کند و وارد حوزه سیاست‌گذاری اجتماعی و حکمرانی اجتماعی می‌شود. اگر بخواهیم به این پرسش پاسخیم، واقعاً جامعه‌شناسانی بدیهیم، باید میان سیاستی که روی کاغذ تدوین می‌شود و سیاستی که در میدان اجتماعی به اجرا درمی‌آید و ارزیابی می‌شود، تفاوت قائل شویم. او افزود: برای کاهش آسیب‌های اجتماعی، نخستین اصل، تغییر رویکرد از مقابله صرف با آسیب به پیشگیری از تولید آسیب است. این تغییر به معنای تحول در پارادایم سیاست‌گذاری اجتماعی است. در رویکرد سنتی، معمولاً زمانی مداخله آغاز می‌شود که آسیب اتفاق افتاده باشد؛ برای مثال، پس از شکل‌گیری اعتیاد، درمان آغاز می‌شود؛ پس از وقوع جرم، مجازات در دستور کار قرار می‌گیرد؛ پس از ترک تحصیل، برای بازگرداندن دانش‌آموز اقدام می‌شود؛ و پس از وقوع خشونت، مداخله صورت می‌گیرد. این جامعه‌شناس تصریح کرد: در مقابل، رویکرد پیشگیرانه می‌پرسد چه عواملی باعث می‌شود یک فرد در معرض آسیب قرار بگیرد. در این رویکرد، به‌جای تمرکز صرف بر فرد آسیب‌پذیر، عوامل خطر و عوامل محافظه‌مورد توجه قرار می‌گیرند. پژوهش‌ها نیز بر ضرورت توجه به‌زمان به سطوح مختلف تأکید دارند؛ از جمله قوانین و سیاست‌ها، هنجارهای اجتماعی، محیط‌های امن، حمایت از والدین، تقویت اقتصادی، خدمات حمایتی و آموزش مهارت‌های زندگی. این عوامل باید به‌صورت هم‌زمان مورد توجه قرار گیرند.

۴امنیت اقتصادی و کاهش نابرابری فرصت‌ها:نخستین اولویت سیاست‌گذاری

شکر بیگی با تأکید بر ضرورت تقدم سیاست‌های اجتماعی و اقتصادی گفت: به اعتقاد من، نخستین اولویت در کاهش آسیب‌های اجتماعی، کاهش ناامنی اقتصادی و نابرابری فرصت‌هاست. وقتی جوانی شغل پایدار ندارد، امکان استقلال اقتصادی برای او فراهم نیست، به مسکن دسترسی ندارد و آینده شغلی خود را مبهم می‌بیند و خانواده‌اش نیز زیر فشار اقتصادی قرار دارد، نمی‌توان انتظار داشت مجموعه‌ای از کلاس‌های مهارت‌زندی به‌تنهایی مسئله را به شکلی پایدار حل کند. چنین انتظاری، بدون توجه به شرایط واقعی زندگی افراد، نوعی فریب جامعه است. او ادامه داد: سیاست پیشگیرانه باید وارد میدان واقعی زندگی مردم شود. این سیاست باید به اشتغال جوانان، حمایت از خانواده‌های که‌پردازد، تأمین مسکن اجتماعی، کاهش نابرابری آموزشی و حمایت از کودکان و نوجوانانی بپردازد که در معرض فقر قرار دارند. پژوهش‌ها نیز تقویت درآمد و امنیت اقتصادی را از راهبردهای مستقیم پیشگیری از خشونت معرفی می‌کنند.

۴خانواده باید به مرکز سیاست اجتماعی مبدل شود

سیاست‌گذاری اجتماعی باید با پیوست‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی همراه باشد و خانواده را به مرکز توجه باز گرداند. این جامعه‌شناس، حمایت از خانواده را دومین اولویت کاهش آسیب‌های اجتماعی دانست و وی افزود: شهرداری‌ها و سایر نهادهای مرتبط باید بر اساس نقشه اجتماعی هر منطقه و با شناخت دقیق مسائل و ظرفیت‌های محلی مداخله کنند. در چنین رویکردی، اولویت‌ها نه بر اساس نسخه‌های کلی و از پیش تعیین‌شده، بلکه بر اساس نیازهای واقعی هر

منطقه مشخص می‌شوند.

۴چرا بسیاری از طرح‌های پیشین به نتیجه مطلوب نرسید

شکر بیگی در پاسخ به این پرسش که چرا بسیاری از طرح‌های پیشین در حوزه کاهش آسیب‌های اجتماعی به نتایج مطلوب نرسیده‌اند، گفت: این ناکامی را باید در چند سطح بررسی کرد. نخستین عامل، غلبه نگاه معلول‌محور است؛ به این معنا که بسیاری از برنامه‌ها یا خود آسیب مواجه می‌شوند، نه با عواملی که آن را تولید می‌کنند. او توضیح داد: برای مثال، ممکن است برای فرد مبتلا به اعتیاد خدمات درمانی ارائه شود، اما کمتر پرسیده شود که چه عواملی باعث شروع مصرف شده‌اند یا چرا فرد پس از درمان به همان محیط قبلی بازمی‌گردد. اگر محیط اجتماعی و شرایط زندگی فرد اصلاح نشود، درمان ممکن است همچنان با خطر بازگشت همراه باشد. این جامعه‌شناس، فردگرایی در سیاست‌گذاری را دومین عامل دانست و افزود: گاهی آسیب اجتماعی به‌گونه‌ای تعریف می‌شود که گویی فرد به‌تنهایی مشکل دارد و باید اصلاح شود؛ اما جامعه‌شناس می‌پرسد این فرد در چه ساختاری زندگی می‌کند. اگر بیکاری، فقر، تبعیض، خشونت خانوادگی، تورم و ترک تحصیل در شکل‌گیری آسیب نقش داشته باشند، صرف آموزش دادن به فرد برای مقاومت در برابر آسیب کافی نخواهد بود. این همان تفاوت میان رویکرد فردمحور و رویکرد ساختاری و اجتماعی است. او ادامه داد: سومین عامل، کوتاهمدت بودن برنامه‌ها در مواجهه با مسائل بلندمدت است. آسیب‌های اجتماعی معمولاً در بستر مجموعه‌ای از عوامل اقتصادی، فرهنگی، خانوادگی و اجتماعی شکل می‌گیرند و نمی‌توان انتظار داشت با اجرای طرح‌هایی کوتاهمدت و مقطعی، تغییراتی پایدار ایجاد شود. شکر بیگی، ضعف ارزیابی واقعی برنامه‌ها را از دیگر دلایل ناکامی دانست و تصریح کرد: اگر برنامه‌ای اجرا شود، اما مشخص نباشد چه نتایجی به دست آورده، کدام بخش آن موفق بوده و کدام بخش شکست خورده است، امکان اصلاح سیاست‌ها وجود نخواهد شد. او افزود: پراکندگی و موازی‌کاری نهادهی، فاصله میان میدان سیاست و میان اجتماعی، غلبه اقدامات نمایشی بر مداخلات مؤثر و مشارکت اندک مردم و گروه‌های هدف نیز از دیگر عوامل مهم ناکامی برنامه‌ها پیشین هستند.

۴هفت اولویت پیشین‌های برای کاهش پایدار آسیب‌های اجتماعی و تقویت همبستگی ملی

این جامعه‌شناس و متخصص حوزه خانواده، با جمع‌بندی دیدگاه خود، هفت اولویت اصلی را برای کاهش آسیب‌های اجتماعی پیشنهاد کرد:

۱. تقویت امنیت اقتصادی و اشتغال جوانان: کاهش ناامنی اقتصادی، ایجاد فرصت‌های شغلی پایدار، حمایت از خانواده‌های آسیب‌پذیر و فراهم کردن زمینه دسترسی به فرصت‌های واقعی زندگی باید در صدر سیاست‌های پیشگیرانه قرار گیرد.
۲. تقویت خانواده: توسعه برنامه‌های آموزش والدگری، مشاوره خانواده، پیشگیری از خشونت، حمایت از خانواده‌های پرخطر و تقویت توان اقتصادی و اجتماعی خانواده‌ها ضروری است.
۳. تبدیل مدرسه به کانون پیشگیری: تقویت احساس تعلق به مدرسه، آموزش مهارت‌های زندگی، شناسایی زودهنگام مخاطرات، پیشگیری از قلدری و ترک تحصیل و گسترش حمایت‌های مشاوره‌ای و خدماتی برای والدین در دستور کار قرار گیرد.
۴. تقویت سرمایه اجتماعی: افزایش اعتماد عمومی، توسعه مشارکت اجتماعی، حمایت از انجمن‌های محله‌ای و تقویت شبکه‌های حمایت اجتماعی باید به‌عنوان اهداف مشخص سیاست‌گذاری دنبال شوند.
۵. فاصله سیاست‌های محله‌محور و مشارکت اندک گروه‌های هدف جست‌وجو کرد. شکر بیگی با اشاره به اهمیت شواهد بین‌المللی خاطرنشان کرد: شواهد موجود نشان می‌دهند که مداخلات چندسطحی و مبتنی بر شواهد می‌توانند در کاهش آسیب‌های اجتماعی، از جمله خشونت، در محیط خانواده و جامعه نقش مؤثری داشته باشند. همچنین، در برخی برنامه‌های پیشگیری از خشونت که به‌خوبی طراحی و اجرا شده‌اند، کاهش‌های قابل‌توجهی گزارش شده است.
۶.باین‌حال، میزان موفقیت هر مداخله به کیفیت طراحی، تناسب آن با شرایط اجتماعی، نحوه اجرا، هماهنگی میان نهاده‌ها و ارزیابی نتایج بستگی دارد. او تأکید کرد: مسئله اصلی صرفاً ندانستن برنامه نیست؛ مسئله، انتخاب مداخله درست؛ اجرای باکیفیت، هماهنگی نهادهی و سنجش واقعی نتایج است. از منظر جامعه‌شناسی، کاهش پایدار آسیب‌های اجتماعی زمانی امکان‌پذیر خواهد شد که سیاست‌گذاری از اقدامات پراکنده و واکنشی فاصله بگیرد و به نظامی پیوسته، پیشگیرانه، ساختاری، محله‌محور و یادگیرنده تبدیل شود؛ نظامی که هم شرایط تولید آسیب را هدف قرار دهد و هم از افراد و خانواده‌هایی که در معرض خطر قرار دارند، حمایت کند.

اجرای ادامه پیدا کند شکر بیگی تأکید کرد: این اولویت‌ها با جهت‌گیری‌های مبتنی بر شواهد بین‌المللی نیز هم‌راستا هستند. اقدامات قانونی، تغییر هنجارها، ایجاد محیط‌های امن، حمایت از والدین، تقویت اقتصادی، توسعه خدمات حمایتی و آموزش باید در کنار یکدیگر دیده شوند. در عین حال، اجرای مؤثر و سنجش نتایج، به اندازه انتخاب مداخله مناسب اهمیت دارد.

۴از اجرای طرح‌های مقطعی تا استقرار نظام پیشگیری و سیاست‌گذاری یادگیرنده

او با تأکید بر ضرورت تغییر رویکرد در حکمرانی اجتماعی گفت: مهم‌ترین تغییری که باید ایجاد شود، عبور از منطق اجرای طرح‌های پراکنده و حرکت به‌سوی استقرار یک نظام جامع پیشگیری است. نباید تنها از طرح جدید، بودجه جدید، اجرای برنامه و ارائه گزارش پایانی سخن بگوییم، بدون آنکه روشن شود مسئله دقیقاً چه بوده، مداخله چه تغییری ایجاد کرده و نتیجه آن چه بوده است. این جامعه‌شناس افزود: سیاست اجتماعی باید بر اساس یک چرخه مستمر و یادگیرنده عمل کند؛ چرخه‌ای که از داده و مسئله‌یابی آغاز می‌شود، به طراحی مداخله می‌رسد، با اجرای آزمایشی ادامه پیدا می‌کند و پس از ارزیابی، اصلاح و در صورت اثربخشی، گسترش می‌یابد. پس از گسترش نیز باید ارزیابی مجدد صورت گیرد- او خاطرنشان کرد: مسئله‌یابی در این فرایند اهمیت ویژه‌ای دارد. داده‌ها باید به ما نشان دهند مسئله چیست، مداخله بر چه مبنایی طراحی شده و اجرای آن چه نتایجی به همراه داشته است. اگر برنامه‌ای در یک منطقه پاسخ‌گو نباشد، نباید صرفاً بودجه بیشتری به آن اختصاص داد؛ بلکه باید بررسی کرد که آیا نظریه برنامه، شیوه اجرا، شناخت جامعه هدف یا شرایط محیطی به‌درستی در نظر گرفته شده است یا خیر. شکر بیگی در ادامه گفت: سیاست‌گذاری یادگیرنده به این معناست که شکست یک برنامه باید به فرصتی برای شناخت بهتر مسئله و اصلاح مداخله تبدیل شود. برنامه‌ای که نتیجه مطلوبی ندارد، نباید صرفاً به دلیل هزینه‌های انجام‌شده یا گزارش‌های اداری، بدون تغییر ادامه پیدا کند.

۴تأکید بر مداخلات چندسطحی و مبتنی بر شواهد

این جامعه‌شناس اظهار کرد: اگر بخواهیم یک گزاره سیاستی روشن ارائه کنیم، باید بگوییم کاهش پایدار آسیب‌های اجتماعی نه از طریق افزایش صرف برخورد‌های قهری و کنترل افراطی، بلکه از مسیر کاهش عوامل خطر، تقویت عوامل محافظ و بازسازی پیوندهای میان فرد و جامعه امکان‌پذیر است. او افزود: بر این اساس، اولویت سیاست‌گذاری باید به امنیت اقتصادی، حمایت از خانواده، مدرسه، ایحاد سرمایه اجتماعی، مداخلات محله‌محور، خدمات بازتوانی و استقرار نظام داده و ارزیابی اختصاص یابد. ناکامی بسیاری از طرح‌های پیشین را نیز باید در غلبه رویکرد معلول‌محور، فردگرایی، سیاست، کوتاهمدت بودن برنامه‌ها، موازی‌کاری نهادهی، ضعف ارزیابی، فاصله سیاست با میدان اجتماعی و مشارکت اندک گروه‌های هدف جست‌وجو کرد. شکر بیگی با اشاره به اهمیت شواهد بین‌المللی خاطرنشان کرد: شواهد موجود نشان می‌دهند که مداخلات چندسطحی و مبتنی بر شواهد می‌توانند در کاهش آسیب‌های اجتماعی، از جمله خشونت، در محیط خانواده و جامعه نقش مؤثری داشته باشند. همچنین، در برخی برنامه‌های پیشگیری از خشونت که به‌خوبی طراحی و اجرا شده‌اند، کاهش‌های قابل‌توجهی گزارش شده است.
۷.باین‌حال، میزان موفقیت هر مداخله به کیفیت طراحی، تناسب آن با شرایط اجتماعی، نحوه اجرا، هماهنگی میان نهاده‌ها و ارزیابی نتایج بستگی دارد. او تأکید کرد: مسئله اصلی صرفاً ندانستن برنامه نیست؛ مسئله، انتخاب مداخله درست؛ اجرای باکیفیت، هماهنگی نهادهی و سنجش واقعی نتایج است. از منظر جامعه‌شناسی، کاهش پایدار آسیب‌های اجتماعی زمانی امکان‌پذیر خواهد شد که سیاست‌گذاری از اقدامات پراکنده و واکنشی فاصله بگیرد و به نظامی پیوسته، پیشگیرانه، ساختاری، محله‌محور و یادگیرنده تبدیل شود؛ نظامی که هم شرایط تولید آسیب را هدف قرار دهد و هم از افراد و خانواده‌هایی که در معرض خطر قرار دارند، حمایت کند.

کشف یک میلیون نخ سیگار خارجی قاچاق در اصفهان

جانشین فرمانده انتظامی استان از کشف یک میلیون و ۸۹۹ هزار نخ سیگار خارجی قاچاقی که ارزش تقریبی ۷ میلیارد تومان توسط مأموران ایستگاه بازرسی شهید رئیسیان خبر داد.

سردار حسین بساطی اظهار کرد: مأموران ایستگاه بازرسی شهید رئیسیان شهرستان سمیرم حین کنترل خودروهای عبوری، به یک دستگاه کامیونت مشکوک شده و آن را برای بررسی بیشتر متوقف کردند. او در ادامه افزود: مأموران پس از هماهنگی علی لازم در بازرسی از این خودرو، تعداد یک میلیون و ۸۹۹ هزار نخ انواع سیگار خارجی قاچاقی که به‌صورت ماهرانه در زیر بار قانونی جاساز شده بود، کشف شد. جانشین فرمانده انتظامی استان اصفهان با اشاره به ارزش تقریبی ۷ میلیارد تومانی مجموع کشف شده، خاطرنشان کرد: در این رابطه، پرونده تشکیل و اقدامات قانونی در دستور کار قرار گرفت. سردار بساطی در پایان تأکید کرد: پلیس با جدیت با قاچاق کالا و برهم‌زدگان نظم اقتصادی مقابله می‌کند و از شهروندان خواست هرگونه موارد مشکوک را از طریق شماره تلفن ۱۱۰ به پلیس اطلاع دهند.

چاقی و اضافه وزن ۲۵ درصدی دانش آموزان در استان

از هر چهار دانش‌آموز نوجوان در اصفهان، یک نفر مبتلا به اضافه وزن یا چاقی است.

متخصص تغذیه و رژیم درمانی و رئیس دانشکده تغذیه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان با اشاره به خطر اضافه وزن و چاقی در بین دانش‌آموزان نوجوان گفت: چاقی و اضافه وزن به معنای افزایش چربی بدن بیش از حد طبیعی است که در اندام‌ها به‌ویژه در ناحیه شکم و لگن وجود دارد. سید محمدحسین روحانی افزود: وضعیت اضافه وزن و چاقی در بین دانش‌آموزان حدود ۲۰ تا ۲۵ درصد است و در استان اصفهان نیز آمار چاقی و اضافه وزن دانش‌آموزان نوجوان همین مقدار است و می‌توان گفت از هر چهار کودک، یک کودک مبتلا به اضافه وزن و چاقی است. او ادامه داد: در پی اضافه وزن و چاقی دانش‌آموزان نوجوان، بروز بیماری‌های دیابت و بیماری‌های قلبی نیز مطرح است، اما در خانواده‌ها به جنبه‌های روانی این مشکل کمتر توجه می‌شود و والدینی که می‌خواهند از وضعیت وزن فرزند نوجوان خود آگاه شوند، باید به مراکز بهداشتی نزدیک محول سکونت مراجعه کنند تا اندازه‌گیری‌ها بر اساس استاندارد نوجوان، میزان‌بم‌های سالم، برای دانش‌آموزان نوجوان شامل لقمه‌های سالم خانگی در اندازه‌های کوچک، نان خشک، میوه‌های تازه یا خشک، کشک، مغزپخت، دانه‌ها و شیر دانست و توصیه کرد: والدین با نظر فرزندشان و انتخاب مواد غذایی مورد علاقه او، از اضافه وزن و چاقی وی پیشگیری کنند. رئیس دانشکده تغذیه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان گفت: خصوص اهمیت سالم‌سازی تغذیه دانش‌آموزان در بوفه مدارس است و محیط مدرسه با هدف حفظ سلامت جسمی، ذهنی و روانی دانش‌آموزان فعال است و هیچ‌یک از نبره‌های مدرسه نباید بر خلاف این قاعده عمل کنند و اگر این قوانین اعمال شود، سالم‌سازی تغذیه دانش‌آموزان از نظر قانونی محقق خواهد شد. این متخصص تغذیه و رژیم درمانی افزود: مصرف صبحانه از مهم‌ترین وعده‌های تغذیه‌ای دانش‌آموزان است و صبحانه مطلوب باید شامل لبنیات (پنیر و شیر)، حبوبات، تخم‌مرغ و دیگر مواد غذایی حاوی منبع پروتئین باشد و در کنار آن استفاده از نان سبوس‌دار و غلات کامل توصیه می‌شود. رئیس دانشکده تغذیه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان توصیه کرد: تماشای تلویزیون، حضور در فضای مجازی با تلفن همراه و کنسول بازی برای دانش‌آموزان بیش از دو ساعت در شبانه‌روز طول نکشد تا از چاقی و اضافه وزن آنها جلوگیری شود. همچنین دانش‌آموزان نوجوان باید روزانه به مدت یک ساعت ورزش‌های هوازی از جمله فوتبال، دوچرخه‌سواری و بازی‌های سریع را برای چربی سوزی انجام دهند تا از بروز اضافه وزن و چاقی جلوگیری شود.

امضای تفاهم‌نامه سه جانبه جوانی جمعیت

تفاهم‌نامه همکاری سه‌جانبه در حوزه جوانی جمعیت میان اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرستان بروجرد، نماینده مجمع فعالان مردمی جمعیت و شرکت تولید آجر نسوز امضا شد.

در مراسمی با حضور رضا برزویان مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان و رضا علی معصومی فرماندار بروجرد، تفاهم‌نامه همکاری سه‌جانبه‌ای در راستای ترویج و تحکیم فرهنگ جوانی جمعیت منعقد شد. بر اساس مفاد این سندهمکاری، مقرر شد با هم‌افزایی و در کنار هم قرار دادن ظرفیت‌های مجموعه‌های مردمی، پتانسیل بنگاه‌های اقتصادی و ساختار حمایتی دولتی، گام‌های مؤثری برای تسهیل امر ازدواج، رفع موانع فرزندآوری و حمایت از خانواده کارکنان در محیط کار برداشته شود. اقدام در ادامه رویکردهای حمایتی مجموعه تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان اصفهان در حوزه جوانی جمعیت و صیانت از نهاد خانواده صورت گرفته است.